Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26210
Copyright: Admont, Benediktinerstift

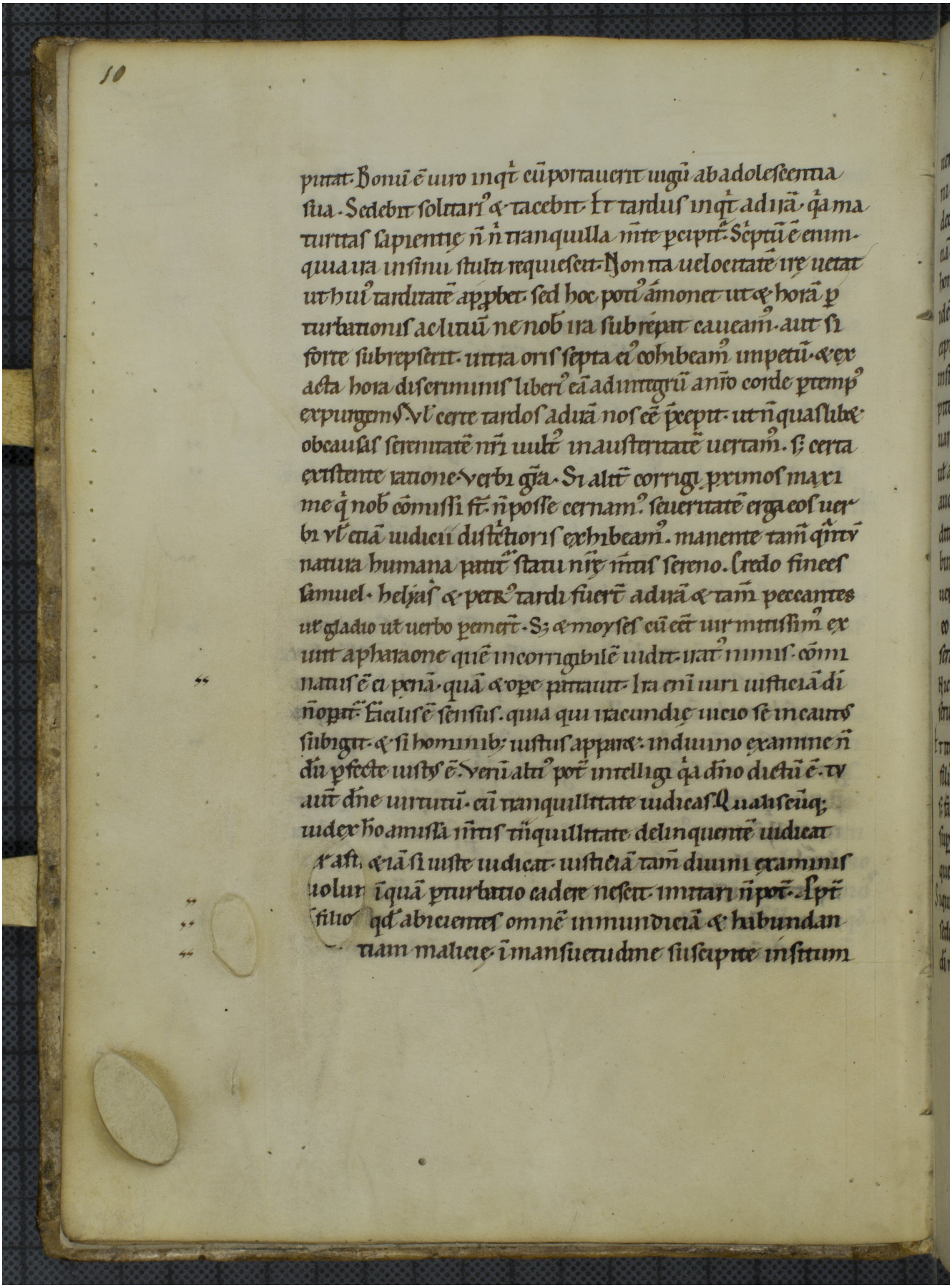

10

pitat. Bonu ē uiro inq̃t cū portauerit iugū ab adolescentia
sua. Sedebit solitarius & tacebit. Et tardus inq̃t ad iram. q̃a ma
turitas sapiētiē n̄ n̄ tranquilla mīte percipit. Septū ē enim
quia ira in sinu stulti requiescit. Non ita uelocitate ire uetat
ut hui tarditate approbet. sed hoc potius āmonet ut & horā p
turbationis aduitū ne nob ira subrepat caueam. aut si
forte subrepserit. uitia oris septa ei cohibeam impetū. & ex
acta hora discriminis liberi ea ad integrū anīo corde ptemp
expurgemus. Vel certe tardos ad iram nos ē precipit. ut n̄ quasi ube
o causas serenitate nr̄i uult in austeritate uertam. si certa
existente ratione. Verbi gr̃a. Si alter corrigi primos maxi
me q̃ nob cōmissi sūt. n̄ posse cernam. seueritate erga eos uer
bi vel etiā iudicii districtioris exhibeam. manente tam q̃ntū
natura humana patit statu nīe mīnis sereno. Credo fineeis
samuel. helias & petrus tardi fuerūt ad iram & tam peccantes
ut gladio ut uerbo pemerēt. Sed & moyses cū eēt uir mitissim ex
uit a pharaone quē incorrigibilē iudicauit nimis cōmi
natus ē ei penā. quā & ope pitauit. Ira enī iuri iusticiā di
ñoscit. Ecclesiē sensus. quia qui iracundie iucio se incauto
subigit. & si hominib iustus appare: in diuino examine n̄
diu pfecte iustus ē. Veni alter potest intelligi q̃a dno dictū ē. tu
autē dne uirtutū. cū tranquillitate iudicas. Qua alseuq;
iudex homa sua mīnis tīquillitate delinquentē iudicat
rasti. & iā si iuste iudicat. iusticiā tam diuini examinis
uolun iquā pturbatio cadere nescit. immitari n̄ potest. Spē
filio qd abicientes omnē immundiciā & habundan
tiam malicie i mansuetudine suscipite insitum